

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр. 16345/03

на ТРАЈКО ДИМИТРИЕВ

против

Република Македонија

Европскиот суд за човекови права (Петти оддел), заседавајќи на 10 Март 2009 во Совет составен од:

Rait Maruste, *Претседател*,
Karel Jungwiert,
Renate Jaeger,
Mark Villiger,
Isabelle Berro-Lefèvre,
Мирјана Лазарова Трајковска,
Zdravka Kalaydjieva, *судии*

и Claudia Westerdiek, *Секретар на одделот*,

имајќи ја предвид жалбата наведена понапред поднесена на 13 Мај 2003,

Имајќи ја предвид Обсервацијата поднесена од страна на тужената држава и обсервациите на жалителката примени во одговор, Расправајќи ја донесе следната одлука:

ФАКТИ

Жалителот, г-дин Трајчо Димитриев, е македонски државјанин роден 1956 и живее во Струмица. Тој пред Судот беше застапуван од г-дин Т.Торов, адвокат од Штип. Македонската Влада („Владата“) беше застапувана од нејзиниот Агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

А. Околности на предметот

Фактите на предметот, онака како што беа поднесени од странките можат да се сумираат на следниов начин:

На 29 Август 2001 година се случил инцидент помеѓу Жалителот и г-дин Г, што како резултат имало поведување на приватни кривични тужби за нанесување на меѓусебни телесни повреди.

1. Прекршочна постапка против г-дин Г.

На 29 Август 2001 година, полицаецот кој работел на случајот, поднел службена белешка по однос на инцидентот. Во белешката било наведено дека на 28 Август 2001 година г-дин Г му предал на ЈБ (портир во Советот на Општината, официјални документи кои му припаѓале на жалителот, кои што тој ги прибавил од некое трето лице).

Според прекршочната пријава поднесена против г-дин Г, овој го удрил Жалителот со бокс, предизвикувајќи видливи повреди (скршена аркада и повреден нос)

На 12 јули 2002 година Основниот суд Струмица го осудил г-дин Г за нарушување на јавен ред и изрекол опомена. Одлуката станала правосилна на 12 Октомври 2002 година.

2. Кривични постапки за телесни повреди и закани

На неодреден датум во 2001 година, жалителот застапуван од адвокат поднел кривична пријава против г-дин Г, за предизвикување на лесна телесна повреда. Тој се жалел дека на 29 август 2001 год, откако се појавил на портирницата, г-дин Г го удрил двапати на десната страна од главата. Тој удрил во масата и привремено изгубил свест. Тој потоа обезбедил лекарска потврда од 29 август 2001 година. Тој исто така побарал како сведоци да бидат сослушани тој лично, г-дин Г и портирот.

Г-дин Г исто така поднел приватна кривична тужба против жалителот по два основа: телесни повреди и клевета. Во подоцнежниот контекст, неговата сопруга му кажала на г-дин Г дека жалителот го побарал во три наврати на 28 август наводно велејќи дека :

„твоето момче стори таков криминал што само господ може да му помогне. Тој е во притвори треба да му запалиш свеќи...

Понатаму тој тврдел дека на 29 август 20001 жалителот го навредил и удрил со бокс во левиот образ, дека неколкупати го удрил во градите и дека започнал да го дави со рацете по вратот. Тој како доказ поднел медицинска потврда и барање да се распрашаат 2 сведока, портирот и г-ѓа ЛГ- неговата жена.

Во текот на постапките, Жалителот барал Судот да ги сослуша г-дин ТС и г-ѓа ЗН, сестра во Здравствениот дом Струмица („Центарот“); г-дин Т.Т. полицаец; г-дин Г.П. директор на Центарот, како и да изврши увид во предметното досие во прекршочната постапка.

На 28 10.2002 ОС Струмица ги осудил и жалителот и г-дин Г за нанесување на телесни повреди, по што им изрекол условни осуди и парични казни. Тој утврдил дека на 29 август 2001, Жалителот физички го нападнал г-дин Г и дека овој одговорил удирајќи го со боксови Жалителот во главата. Судот го сослушал сведокот г-дин Т.С., докторот кој му ја издал лекарската потврда на г-дин Г, г-ѓа Е.П.- доктор, и портирот, Судот ги отфрлил приговорите на Жалителот за валидноста на белешките издадени на г-дин Г. и за внесување на податоците за испитувањата на г-дин Г во евиденцијата на Центарот.

Тој понатаму утврдил дека:

“... судот ги сослуша и другите сведоци, но истите не биле очевидци на настанот. Исто така беше побарано сослушување на други сведоци по однос на претрпените повреди, но тие барања беа одбиени бидејќи видот и степенот на повредите беше утврден врз основа на лекарските белешки издадени од докторите ...”

По однос на кривичната тужба за закани, судот ја сослушал г-ѓа Л.Г. која ги потврдила зборовите на Жалителот.

На 4 Ноември 2002 Жалителот поднел жалба, меѓу другото спорејќи дека судот не дал доволно образложение зошто клучниот доказ предложен од него не бил прифатен. Во врска со ова, тој упатува на изјавата дадена од г-ца Л.М. докторка која работи во Центарот, во однос на постапката за внесување на податоци во медицинската датотека на 24.10.2002. Тој понатаму се жалел дека судот одбил да ги сослуша г-дин Ц.П. и г-дин Г.П. и да изврши увид во предметното досие на прекршочната постапка кое не содржело никакви податоци дека г-дин Г. претрпел повреди. Тој понатаму се жалел дека доказите предложени од него биле во правец на поддршка на неговиот сомнеж дека г-дин Г не претрпел никакви телесни повреди, а не како што утврдил судот за да го испитува видот и степенот на повредата.

На 12 Ноември 2002 година Жалителот поднел дополнение на неговата жалба, предлагајќи, меѓу другото Судот да го покани него заради утврдување на вистината.

На затворената седница на 28 февруари 2003 година Апелациониот суд Штип делумно ја усвоил жалбата на Жалителот и ја укинал одлуката на судот само по однос на процесните трошоци.

3. Кривична постапка за фалсификат против г-дин ТС

Врз основа на субсидијарна кривична тужба од жалителот, на 9 февруари 2005 година Основниот суд Струмица го осудила г-дин ТС за издавање на фалсификувана медицинска белешка и го осудила условно на затвор. Во поддршка на обвинувањата на г-дин Т.С. судот како докази ги прифатил исказите на г-дин З.Н., г-дин Г.П. и г-ца Л.М. На 5 мај 2005 година Апелациониот суд Штип ја уважил жалбата на Жалителот и го осудил г-дин ТС на 2 месеци затвор.

4. Преотварање на постапките

На 17 Декември 2007 судот го усвоил барањето на Жалителот за повторување на постапките за сметка на обвинението на г-дин Т.С.

На 5 септември 2008 судот го ослободил од обвинение Жалителот по однос на предизвикување на телесни повреди Тој утврдил дека неговата осуда во значителна мерка била заснована на медицинската белешка која на г-дин Г му била издадена од г-дин Т.С, и за која било утврдено дека станува збор за фалсификат. Судот исто така ја прогласил за неважечка одлуката од 28 Октомври 2002 година, по основ на осудата на жалителот за предизвикување на телесни повреди. На 25 Ноември 2008 година Апелациониот суд Штип ја потврдил оваа одлука и ја преиначил во однос на судските трошоци.

Б. Релевантно домашно законодавство

Согласно член 362 од Законот за кривична постапка, обвинетиот и неговиот бранител ќе бидат известени за седницата на кривичниот совет на Апелациониот суд, кога тие тоа го барале во рокот предвиден за жалба, за одржувањето на седницата или за одржувањето на претресот пред второстепениот суд.

Член 364 утврдува дека претрес пред второстепениот суд ќе се одржи само ако е потребно да се изведат нови докази, или да се повторат доказите изведени веќе порано и ако нема причини предметот да му се врати на првостепениот суд на повторно одлучување.

Член 392 став 1(1) утврдува дека кривичната постапка може да се повтори во корист осудениот ако се докаже дека пресудата е заснована врз лажна исправа или врз лажен исказ на сведок, вештак или толкувач.

Согласно член 526 став 1, лице кое со правосилна пресуда било осудено за кривично дело, а подоцна по повод вонреден правен лек, е ослободен од обвинение, има право на надомест на штета од неправилна осуда.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалел согласно член 6 § 1 и 3 (д) од Конвенцијата дека бил лишен од правото на фер судење бидејќи домашните судови без образложение, го оневозможиле да повика и распраша сведоци во своја полза под истите услови како и сведоците кои сведочеле против него. Тој исто така се жалел дека неговата осуда за закана била темелена само на исказот на г-ѓа Л.Г. и дека Апелациониот суд одлучил на затворена седница за спроти неговото барање за јавен претрес.

ПРАВО

Жалителот се жалел на нефер постапување, врз основа на член 6 § 1 од Конвенцијата, која го утврдува следното:

1. “Секој при определување на .....кривично гонење има право на фер ... судење ... од [а] ...трибунал воспоставен со закон”

...

3. Секој кривично гонет ќе ги има минимум следните минимални права:

(д) сам да ги сослуша или да овласти некој друг да ги сослуша сведоците кои што го теретат, како и да обезбеди присуство и сослушување на сведоци во своја полза, под истите услови кои важат за сведоците што го теретат...”

1. *Жалбени наводи по однос на осудата на жалителот за предизвикување на телесни повреди*

а) Произнесувања на страните

Во своите Обсервации од Септември 2007 година, Владата се произнесе дека жалителот пропуштил навремено да поднесе барање за повторување на постапката, која што можела да се покаже како ефективна со оглед на специфичностите врзани за овој предмет.

Жалителот ја оспори ефективноста на ова барање.

б) Проценка на Судот

Судот не смета дека е неопходно ги испитува наводите на Владата во однос на неискористување на домашните правни средства, бидејќи жалбата, во оној дел кој се однесува на осудата на жалителот за предизвикување на телесни повреди, сега може да се смета дека е „решена“ во смисла на член 37 § 1 (б) (види Сисојева и др.v. *Latvia* [GC], no. 60654/00, § 96, ECHR 2007).

Во врска со ова Судот повторува дека, согласно 37 § 1 (б), може "... во било кој дел од постапката може да одлучи да избрише жалба од својот список на предмети кога според околностите може да се заклучи дека ... спорот е решен ..." Со цел да се обезбеди себеси дека оваа одредба е применлива на конкретниот случај, Судот мора да одговори на две прашања: првото, дали околностите кои биле директно обжалени од жалителот сеуште опстојуваат и; второ, дали ефектите од можната повреда биле надоместени (see *ibid.*).

Имајќи го ова предвид, Судот забележува дека жалителот успеал во својата постапка за повторување на постапката врз основа на пресудата на г-дин Т.С кој бил осуден за фалсификување на медицинска белешка издадена на г-дин Г. Тоа била таа белешка која во значителна мерка овозможила жалителот да биде осуден за нанесување на телесни повреди. Во повторената постапка, жалителот бил ослободен од обвинение и релевантниот дел од судската пресуда од 28 Октомври 2008 година е прогласен за неважечки.

Судот смета дека спорното прашање иницирано со жалбата на жалителот е поврзана со неговата осуда за нанесување на телесни повреди, сега може да се смета за решено во смисла на 37 § 1 (б). Во дополние, нема особени причини кои се однесуваат на почитувањето на човековите права, онака како што тие се дефинирани во Конвенцијата кои би наложувале Судот да го продолжи испитувањето Article 37 § 1 *in fine*.

Понатаму, жалителот останува во позиција да бара, врз основа на својата ослободителна пресуда од 5 Септември 2008 година, надомест на штета во врска со неговото погрешно осудување согласно 526 од ЗКП, со цел да добие обесштетување.

Соодветно на тоа, жалбата треба да се избрише од листата на судските предмети во делот во кој што се однесува на жалбените наводи по однос на осудата на жалителот за нанесување на телесни повреди.

2. Преостанати жалбени наводи

Жалителот исто така се жалеше согласно Член 6 од Конвенцијата, дека бил осуден за закани само врз основа на сведочење на г-ѓа Л.Г.

Судот забележува дека жалителот, кој бил застапуван од адвокат, не поднел жалбен навод по овој основ во жалбата поднесена до Апелациониот суд Штип..

Заради тоа следува дека жалбата мора да биде отфрлена согласно член 35 §§ 1 and 4 од Конвенцијата заради неисцрпување на домашните правни средства.

Од тие причини, Судот едногласно

Одлучува, да ја избрише од листата на предмети жалбата по однос на осудата на жалителот за нанесување на телесни повреди

Ја прогласува жалбата за недопуштена во остатокот на жалбените наводи.

Claudia Westerdiek
Секретар

Rait Maruste
Претседател